

Moottoripyörällä Norjassa

Geiranger vuono

Matkakertomus Norjasta, jonne suuntasimme kahdella pyöräkunnalla. Ennakkoon meitä varoitettiin, että ”rahat loppuvat jos Norjaan suuntaatte” kun siellä on niin kallista. Tätä kirjoittaessa olen eri mieltä. Kallista Norjassa on hotellit, joille vaihtoehtona on esim. mökkimajoittuminen. Matkalla voi nauttia henkeäsalpaavia näkymiä ja luonnon hienouksia kohtuuhintaan, joista kertomuksessa joitain esimerkkejä.

Lähtö sunnuntaina iltalaivalla Turku – Tukholma Silja Euroopalla, jotta pääsemme aamusta ajamaan Ruotsin halki kohti Norjaa. Tukholmassa olimme klo 7.00 Ruotsin aikaa, ystävällismielinen motoristi opasti meidät oikotietä E18:lle, näin välttyimme keskikaupungin ruuhkalta, hän oli kotoisin Kankaanpäästä ja asui nykyisin Tukholmassa ja työssä Polarilla. Matka jatkui E 18 tietä Örebro – Arvika – Karstad ja rajan yli Norjaan.

Kongsvingerissä majoittauduimme Camping-alueelle mökkiin jossa oli kerrossängyt neljälle, keittomahdollisuus ja jääkaappi. Tämä maksoi 550 nok (n. 70 e) yhteensä.

Suihkut ja wc tilat olivat ilmaisia ja siistit ja sijaitsivat 30 m päässä mökistä.

Matkalaiset Anne, Janne, Leena ja kuvaajana Pasi
pyörät: Honda Magna 750 ja
Yamaha Drag star 1100
varusteina mm. säänkestävät goretex
ajopuvut ja umpikypärät

Tiistai klo 8.30, lähdimme kohti Hamaria tietä no: 24, lämmintä aamusta 15 astetta ja aurinko paistoi. Hamarissa käynti Olympia luisteluhallilla ja matka jatkui kohti Lillehammeria Stangen maisemareitin kautta, matkalla sai varoa lampaita ja lehmiä, joita oli tiellä kulkemassa. Välillä tien katkaisi ns. lammasraudat, jottei katraat sekoittuisi. (kannattaa mp:llä varoa)

Lillehammer, jossa 1994 talviolympilaiset pidettiin, oli kesäisen kaunis pikkukaupunki. Matka jatkui E 6 tietä pohjoiseen pitkin vuonon reunaa. Etenimme kohtuu hitaasti, koska paikallisia pikkukyläiä oli tiheään, joiden kohdalla nopeusrajoitus oli 50- 60 km/h. Sitä kannatti noudattaa, koska Norjassa on tapana sakottaa jo muutamankin km/h ylinopeudesta ja sitäpaitsi hiljaisesta vauhdistahan on tosin hyvä katsella kyliä ja tarvittaessa pysähtyä. Otta-nimisen paikan kohdalta käännyimme kohti länttä, tietä no: 15 , joka oli myös maisemareitti.

Saavuimme Vågåmoon n. klo 16.00, ja suunnistimme leirintäalueelle, josta varasimme majoituksen rivitalosta, jossa omat makuuhuoneet, suihkut ja siisti keittiö ymv. hinta yhteensä 600 nok (77 e) eli n. 20 e/henki. Kun saimme laukut purettua, lähdimme tutustumaan pikkukylään ja kauppaan ostamaan ruokatarpeita. Coop – niminen kauppa on yleinen Norjassa ja kohtuu hintainen, osa tarpeista jopa halvempaa kuin meillä koti-Suomessa. Paluumatkalla poikkesimme pikku kahvilaan ja maistoimme Norjalaista Olutta, jota ei voinut kyllä kovasti kehua, no makuasioista ei voi kiistellä.(iso tuoppi 55 nok,siideripullo 50 nok ja iso lasi viiniä 50 nok eli n.6-7e)

Norjassa asuntovaunun ympärille rakennetaan ” mökki” ja kiinteät istutukset, (vakuutetaanko tämä mökkinä vai asuntovaununa?!) monilla lipputanko ja suihkulähteet.

Keskiviikkona kohti Grotlin laskettelukeskusta, joka oli jo korkealla ja maisemat kokoajan paranivat. Käännyimme tielle no: 63, joka johti Geirangeriin. Lasku kylään oli n. 14 km pitkä ja parhaimmillaan 9% :n jyrkkyyttä. Näkymä vuonoon oli mykistävä. Alhaalla poikkesimme kylään ja viivyimme jokusen tunnin paikkaa tutkien. Söimme upeat lohisalaatit; kaksi salaattia ja kaksi ploa mineraalivettä teki n.250 nok. Matka jatkui eteenpäin ja lauttaylitys Validarissa. Trollstigvein (peikkopolku) tietä oli 37 km ja hienoa nähtävää koko matkan. Korkeimmillaan oltiin n. 1500 m:ssä ja lopuksi oli serpentiinitie alas ja suurta ajonautintoa koko ajan.

Kääntyminen kapealle tielle no: 63, joka johti Geirangerin vuonoon

Alaspäin tulimme pitkin Peikonpolkua, tie oli kapeaa hyväkuntoista asfalttia ja turvallinen betonikaide reunusti sitä. Ruuhkaa meinasi tulla, kun asuntoauto ja linja-auto eivät mahdu kuin ohituspaikassa ohittamaan toisensa.

Ajoimme Ändalsnesiin, joka on pikkukaupunki vuonon keskellä. Ajoimme Camping alueelle n. 2 km keskustasta ja kyselimme mökkiä. Paikkakunnalla oli menossa ampumakisat ja vapaana vain mökkejä sängyillä ilman keittomahdollisuutta hintaan 250 nok (n. 30 e) yhteensä. Leirin pitäjä ehdotti meille toista vaihtoehtoa kaupungissa, jossa hänen ystävällään oli omakotitalon alakerta vuokrakäytössä kaikilla mukavuuksilla, ilman saunaa, mutta sitä ei voi vaatiakkaan. Ajoimme paikalle ja GPS opasti meidät nopeasti oikeaan paikkaan, jossa meidät otettiin lämpimästi vastaan. Tilaa oli n. 90 m² ja viimeisen päälle siisti paikka, pyykinpesukoneet ja kaikki. Majoitus maksoi 700 nok (n. 90 e) yhteensä. Omistaja jutteli kanssamme pitkään, oli ollut nuoruudessaan Suomessa Lahdessa, mutta kieli ei ollut jäänyt mieleen. Ajokilometrejä päivän aikana tuli n. 220 ja 95 bensa maksoi n. 1.20 – 1.40 litra, bensa hinnoissa suurempia paikkakunta eroja kuin meillä.

Torstaina lähtö klo 9.00 kohti Moldea ja Atlantic- tietä aivan länsirannalle, josta Kristiansundiin ylitys lautalla. Lautan odotus n. 45 min, kaupungista jatkoimme tietä no 70 eteenpäin ja alitimme vuonon n. 8 km pitkän tunnelin kautta, maksu 60 nok, joka olikin ainoa matkamme tietulli, koska moottoripyörät pääsevät ilmaiseksi useista tulleista.

Matka jatkui tietä E 39 pohjoiseen kohti Trondheimiä, jossa taas lauttaylitys. Tie on hyvää ja paljon tunneleita. Trondheim on mukava kaupunki, ajoimme leiriytymään noin 15 km kaupungin ohi, Malvik nimiseen kylään ja siellä majoituimme camping alueelle mukavaa neljän hengen mökkiin. Perillä olimme noin 17.30 ja kävimme ruokakaupassa, valmistimme iltaruoan ja kävimme katsomassa auringonlaskua merenrannalla. Päivän ajokilometrit olivat 350 ja leirialue oli täynnä lomalaisia.

Perjantai ja lähtö liikkeelle 8.45 kohti Mo i ranaa. Tapasimme matkalla kahvipaikassa yrittäjän, joka oli lähtenyt Norjaan Kuusamosta 20 vuotta sitten ja pyöritti nyt vesi- bisnestä. Hän kertoi, että vuorelta tulevaa vettä pullotetaan ja vesi on Norjan parasta. Käännyimme E 6 tieltä hieman ennen Mo i Ranaa kohti Ruotsia tietä no :73 ja suuntasimme kohti Tärnaby:n laskettelukeskusta. Saimme neljän hengen majoituksen ja siellä oli myös sauna ja tilaa runsaasti. Päivän ajokilometrit olivat 443 ja ajo päättyi n. klo 18.00. Saunasta sen verran, että se oli erillinen huone, jossa ei ollut viemäriä ja heitimme löylyä kattilasta. Totesimme sen olevan liian korkea ja lauteet liian matalalla, joten täytyisi käydä opettamassa saunan tekemistä naapurimaassa.

Tunnelit tulivat tutuiksi

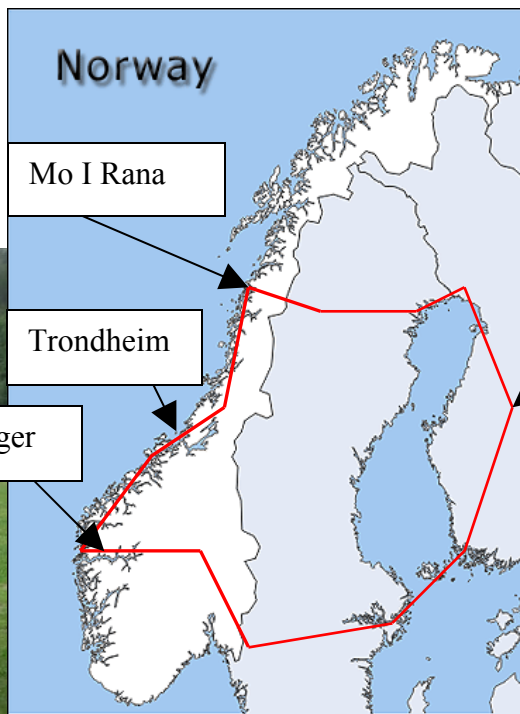
Lumen keskellä matka iatkui

Lauantaina suuntasimme Ruotsin halki Luleå:ta kohti. Matkalla meinasi porot tunkea eteen, mutta vauhtimme oli sopivaa, joten ongelmaa ei tullut. Sieltä ajelimme Tornioon ja yövyimme Kemissä.

Matka jatkui aamulla Ouluun, jossa kävimme kyläilemässä ja sieltä kotiin Keski-Suomeen.

Yhteensä kilometrejä kertyi n. 3200 ja vettä satoi hieman vain yhtenä päivänä. Saman reitin voisi tehdä myös autolla, vaikka lasten kanssa. Aikaa meni seitsemän päivää, ehkä pari lisäpäivää olisi hyvä varata, jos itse lähtisin toisen kerran. Matkamme budjetti Norjassa n. 600 –700 e kahdelta hengeltä. (sis. majoituksen , polttoaineet ja sapuskat, jotka teimme pääasiassa itse)

Matkailu avartaa

Huttula City Keski-Suomi

Karkea matkareitti punaisella viivalla

